

Folketingets Lovsekretariat

**ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTEREN**

19. maj 2006

Vedlagt fremsender jeg i 80 eksemplarer min besvarelse af spørgsmål S 4735 stillet af Rune Lund (EL) den 10. maj 2006.

**ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET**

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Med venlig hilsen

Tlf. 33 92 33 50

Fax 33 12 37 78

CVR-nr 10 09 24 85

oem@oem.dk

www.oem.dk

Bendt Bendtsen

19. maj 2006

Slotsholmsgade 10-12

1216 København K

Tlf. 33 92 33 50

Fax 33 12 37 78

CVR-nr 10 09 24 85

oem@oem.dk

www.oem.dk

Besvarelse af spørgsmål S 4735 stillet af Rune Lund (EL) den 10. maj 2006.

Spørgsmål S 4735:

”Kan ministeren bekræfte, at sondringen mellem tjenesteydelser af almen interesse og almen økonomisk interesse er svær at fastlægge for medlemsstaterne, i og med at retspraksis fra EF-Domstolen har afgørende indflydelse på definitionen af en tjenesteydelse, f.eks. i relation til betalingsselementet?”

Svar:

Det er som udgangspunkt op til medlemsstaterne selv i overensstemmelse med EF-traktaten og EF-domstolens praksis at definere, hvorvidt en given ydelse betragtes som værende af almen interesse eller almen økonomisk interesse. For en nærmere beskrivelse af traktatens regler og retspraksis kan henvises til besvarelsen af S 3915.

Derudover fremgår det af traktatens artikel 50 og den retspraksis, der er udviklet på baggrund heraf, hvad der skal forstås ved en tjenesteydelse, som er omfattet af reglerne om den fri etableringsret og den fri bevægelighed for tjenesteydelser. En af betingelserne er, at tjenesteydelsen skal indeholde et økonomisk element.

Traktatens regler og retspraksis udgør en vigtig rettesnor for medlemsstaterne i definitionen af, om der er tale om tjenesteydelse af almen interesse eller almen økonomisk interesse.

Der kan desuden henvises til, at direktivforslaget ikke ændrer på denne retstilstand, idet det præciseres, at tjenesteydelser af almen interesse ikke er omfattet af forslaget, ligesom det præciseres, at direktivet ikke berører medlemsstaternes frihed til i overensstemmelse med fællesskabsretten at fastsætte, hvad de betragter som tjenesteydelser af almen økonomisk interesse.

Det præciseres desuden i forslagets betragtning 16, at domstolen ”har erkendt, at betalingskriteriet ikke er opfyldt i forbindelse med de former for virksomhed, der udføres af eller på vegne af staten uden økonomisk modydelse i forbindelse med dennes pligter på det sociale, kulturelle, uddannelsesmæssige og retslige område, f.eks. undervisning inden for rammerne af det nationale uddannelsessystem eller forvaltning af sociale sikringsordninger, hvor der ikke udøves erhvervsaktivitet. Tjenestemodtageres betaling af eventuelt gebyr, f.eks. studerendes betaling af undervisningsgebyrer eller studieafgifter som delvist bidrag til udgifterne til driften af et system, udgør ikke i sig selv betaling, fordi tjenesteydelsen stadig hovedsagelig er finansieret af offentlige midler.”

